

Wyrok z dnia 20 czerwca 2001 r.

I PKN 477/00

Pracownikowi samorządowemu zatrudnionemu w ramach stosunku pracy z wyboru, który w czasie trwania zatrudnienia stał się niezdolny do pracy z powodu choroby i pobierał zasiłek chorobowy, a bezpośrednio potem przeszedł na rentę inwalidzką, przysługuje prawo do jednorazowej odprawy na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (Dz.U. Nr 21, poz. 124 ze zm.) w związku z art. 28 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz.U. Nr 31, poz. 214 ze zm.).

Przewodniczący SSN Katarzyna Gonera, Sędziowie SN: Józef Iwulski, Andrzej Wasilewski (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2001 r. sprawy z powództwa Anny K. przeciwko Urzędowi Miejskiemu w D. - Burmistrzowi Miasta D. o odprawę rentową, na skutek kasacji strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 10 lutego 2000 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Przemyślu wyrokiem z dnia 17 listopada 1999 r. [...], w sprawie z powództwa Anny K. przeciwko Urzędowi Miejskiemu w D. - Burmistrzowi Miasta D. o odprawę rentową, zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki tytułem odprawy rentowej kwotę 16.751, 60 zł, stanowiącą różnicę między należną powódce odprawą rentową w kwocie 26.761, 60 zł a wypłaconą jej odprawą z tytułu upływu kadencji zarządu gminy w kwocie 10.000 zł. W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Okręgowy stwierdził, że powódka była w okresie od dnia 16 czerwca 1995 r. do dnia 30 października 1998 r. burmistrzem miasta D. oraz że w okresie od dnia 29 października 1998 r. do dnia 26 kwietnia 1999 r. z powodu nie-

zdolności do pracy przebywała na zwolnieniu lekarskim i otrzymywała zasiłek chorobowy wypłacany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych-Oddział w P. Natomiast od dnia 27 kwietnia 1999 r. powódka otrzymuje rentę z tytułu niezdolności do pracy, która została jej przyznana na podstawie decyzji organu rentowego z dnia 11 czerwca 1999 r. Sąd Okręgowy ustalił również, że w związku z upływem kadencji na stanowisku burmistrza powódka otrzymała odprawę w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia za pracę na podstawie art. 14a ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (Dz.U. Nr 21, poz. 124 ze zm.) w kwocie 10 tysięcy zł. Sąd Okręgowy stwierdził przy tym, że istota sporu w rozpoznawanej sprawie sprowadza się do odpowiedzi na pytanie, czy powódka ma prawo do odprawy rentowej. Mając jednak na uwadze art. 21 ust. 1 ustawy o pracownikach samorządowych w związku z art. 28 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz.U. Nr 31, poz. 214 ze zm.), Sąd ten stanął na stanowisku, że pomimo iż „stosunek pracy powódki ustał z upływem kadencji w dniu 30 października 1998 r., to nabyła ona prawo do spornej odprawy, bowiem na rentę przeszła po wyczerpaniu nieprzerwanego okresu zasiłkowego, który rozpoczął się jeszcze w czasie trwania zatrudnienia”. W apelacji od powyższego wyroku Sądu Okręgowego strona pozwana zarzuciła, że wyrok ten narusza art. 21 ust. 1 ustawy o pracownikach samorządowych w związku z art. 28 ust. 1 pkt. 3 ustawy o pracownikach urzędów państwowych oraz § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1990 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych (jednolity tekst: Dz.U. z 1993 r. Nr 111, poz. 493 ze zm.), bowiem nietrafnie przyjmuje, że powódka nabyła prawo do jednorazowej odprawy pieniężnej po przejściu na rentę inwalidzką, a ponadto narusza także art. 477² KPC przez zastosowanie tego przepisu do powódki. W uzasadnieniu apelacji strona pozwana wywiodła natomiast, że stosunek pracy powódki nie uległ rozwiązaniu w związku z jej przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy, ale wygasł w związku z upływem kadencji, a wobec tego ma ona jedynie prawo do odprawy w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia (zgodnie z art. 14a ust. 1 i ust. 2 ustawy o pracownikach samorządowych), natomiast nie ma prawa do odprawy rentowej.

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie wyrokiem z dnia 10 lutego 2000 r. [...] oddalił apelację. W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Apelacyjny w pełni podzielił dokonaną przez Sąd Okręgowy w Przemyślu ocenę prawną dotyczącą zasadności roszczeń powódki i zwracając uwagę na to, że po-

wódka jeszcze przed rozwiązaniem umowy o pracę korzystała z zasiłku chorobowego, jej okres zasiłkowy trwał nadal także po rozwiązaniu umowy o pracę, a bezpośrednio po wyczerpaniu okresu zasiłkowego powódka otrzymała rentę z tytułu niezdolności do pracy. W takiej sytuacji, stosownie do powołanej w tym kontekście przez Sąd Apelacyjny uchwały Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1989 r. (III PZP 19/89), pracownik nie traci uprawnień do odprawy, gdyż w istocie rzeczy przechodzi na rentę inwalidzką w sposób bezpośredni po ustaniu zatrudnienia.

W kasacji od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie strona pozwana zarzuciła naruszenie art. 21 ust. 1 ustawy o pracownikach samorządowych w związku z art. 28 ust. 1 pkt. 3 ustawy o pracownikach urzędów państwowych oraz § 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych, wobec przyjęcia, że „powódce w związku z wygaśnięciem mandatu burmistrza miasta D. należy się oprócz odprawy pieniężnej z tym związanej, również odprawa rentowa”. W uzasadnieniu kasacji strona pozwana wyraziła przekonanie, że w rozpoznawanej sprawie „stosunek pracy powódki nie uległ rozwiązaniu w związku z przejściem na rentę inwalidzką z tytułu niezdolności do pracy, ale w związku z wyborem zarządu nowej kadencji (wygaśnięcie mandatu). Bez znaczenia wydaje się być stwierdzenie niezdolności do pracy powódki. Kwestią decydującą jest tu przyczyna wygaśnięcia stosunku pracy. Gdyby z powódką wcześniej, przed wygaśnięciem mandatu, rozwiązano stosunek pracy w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy, miałyby ona prawo do odprawy rentowej”. Tymczasem, w danym wypadku powódka w dniu 29 października 1998 r., a więc na jeden dzień przed upływem kadencji na stanowisku burmistrza (sprawowanym od dnia 16 czerwca 1995 r.), zachorowała i na zwolnieniu lekarskim przebywała do dnia 26 kwietnia 1999 r., a od dnia 27 kwietnia 1998 r. do dnia 30 czerwca 2002 r. przyznano jej rentę inwalidzką z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, na podstawie decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 11 czerwca 1998 r. Dodatkowo, w uzasadnieniu kasacji podniesiono, że funkcja odprawy z art. 14a ustawy o pracownikach samorządowych, którą powódce przyznano oraz odprawy z art. 21 ust. 1 ustawy o pracownikach samorządowych w związku z art. 28 ust. 1 pkt. 3 ustawy o pracownikach urzędów państwowych są zbliżone, mają one charakter świadczeń dodatkowych i w konsekwencji: „To przemawia przeciwko łączeniu obydwu odpraw”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja nie jest zasadna. Stosunek pracy z wyboru rozwiązuje się w zasadzie wraz z wygaśnięciem mandatu (art. 73 § 2 KP), a pracownikowi samorządowemu zatrudnionemu w ramach stosunku pracy na podstawie wyboru, z którym rozwiązany został stosunek pracy z upływem kadencji, przysługuje odprawa pieniężna (art. 14a ust. 1 ustawy o pracownikach samorządowych).

Równocześnie, pracownikowi samorządowemu zatrudnionemu w ramach stosunku pracy z wyboru, który w czasie trwania zatrudnienia stał się niezdolny do pracy z powodu choroby, przysługuje zasiłek chorobowy (art. 1, art. 2 pkt. 1 oraz art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z tytułu ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa - jednolity tekst: Dz.U. z 1983 r. Nr 30, poz. 143 ze zm. - obowiązującej do dnia 31 sierpnia 1999 r. oraz art. 2 pkt. 1, art. 4 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z tytułu ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa - Dz.U. Nr 60, poz. 636 ze zm.). W konsekwencji, w sytuacji, gdy bezpośrednio po zakończeniu pobierania zasiłku chorobowego pracownik ten przechodzi na rentę inwalidzką, nabywa on także prawo do jednorazowej odprawy na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o pracownikach samorządowych w związku z art. 28 ustawy o pracownikach urzędów państwowych oraz § 8 rozporządzenia w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych.

Skoro więc w rozpoznawanej sprawie niesporne jest, że powódka począwszy od dnia 29 października 1998 r., czyli jeszcze w czasie trwania jej zatrudnienia na stanowisku burmistrza miasta D., aż do dnia 26 kwietnia 1999 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim z powodu niezdolności do pracy i pobierała zasiłek chorobowy, a bezpośrednio potem - z dniem 27 kwietnia 1999 r., na podstawie decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych-Oddziału w P. z dnia 11 czerwca 1999 r., zaczęła pobierać rentę z tytułu niezdolności do pracy, to oznacza to, iż z chwilą przejścia na tę rentę nabyła ona prawo do jednorazowej odprawy na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o pracownikach samorządowych w związku z art. 28 ust. 1 pkt. 3 ustawy o pracownikach urzędów państwowych oraz § 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych. Tym samym, zarzut kasacji, jakoby powódce nie przysługiwało prawo do odprawy rentowej, okazał się bezzasadny.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 393¹² KPC orzekł jak w sentencji.

